

На основу члана 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 81/05-исправка, 83/05-исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08 и 104/09) Жалбена комисија Владе – Веће у саставу: Веселин Лекић председник Већа, Маја Вујовић и Зоран Вукојчић, чланови Већа, одлучујући по жалби А.А. државног службеника Републичког завода за статистику, коју заступа пуномоћник Б.Б., адвокат из А., на Решење Републичког завода за статистику 06 број: ... од 15. марта 2017. године, о одређивању оцене именованом државном службенику, на седници одржаној 15. маја 2017. године, донело је

РЕШЕЊЕ

1. Одбија се жалба А.А. државног службеника Републичког завода за статистику, на Решење Републичког завода за статистику 06 број: ... од 15. марта 2017. године, о одређивању оцене именованом државном службенику, као неоснована.

2. Одбија се захтев А.А. државног службеника Републичког завода за статистику, за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Првостепени орган ожалбеним решењем, донетим у поновном поступку, одлучио је да се А.А. државном службенику у Републичком заводу за статистику, распоређеном на радно место статистичар аналитичар, које је разврстано у звање саветник, у Одсеку за спровођење друштвених статистичких истраживања, Одељењу статистике за подручну јединицу за подручје општина А., Б., В., Г., Д., Ђ., Е., Ж., З., И. и Ј. и града К. са седиштем у К. – Сектор статистике становништва и прикупљања података на терену, за период оцењивања од 1. јануара до 31. децембра 2013. године, одређује оцена „истиче се” (4,70).

Одлука из изреке ожалбеног решења образложена је навођењем: 1) тока досадашњег управног поступка, закључно са навођењем да је решењем Жалбене комисије Владе број: 119-01-10/2017-01 од 06.01.2017. године којим се усваја жалба А.А. поништава решење Републичког завода за статистику о одређивању оцене за 2013. годину и предмет враћа на поновни поступак, са цитирањем разлога за поништај тог решења; 2) да је поступајући по наведеном решењу Жалбене комисије Владе, Републички завод за статистику као првостепени орган, потврдио одлуку из решења 06 бр. ... од 04.02.2014. године којим је одлучено да се А.А. за период 01. јануара до 31. децембра 2013. године, одреди оцена, 4,70 - “истиче се” са налажењем да је решење донето у складу са одредбама важећих прописа које се односе на: сврху оцењивања, период и време оцењивања, врсту оцене, акт на коме се заснива решење о одређивању оцене државном службенику (извештај о оцењивању); 3) да се у Коментару непосредног руководиоца - оцењивача поред осталог износи да се стално анализирао рад тужиље, прикупљају подаци о успешности у остваривању радних циљева и оцене унете у образац Извештаја са коментарима који су потпора за оцењивање; да именована очигледно незадовољна оценом, као сваке године, није испоштовала обавезу да буде на разговору, већ је само бесно унела свој коментар и демонстративно напустила канцеларију оцењивача; да је за остала мерила тужиљи дата 4 за стваралачку способност, предузимљивост и квалитет сарадње за које су дати и смислени коментари колико може стати у рубрици; да тужиља није показала стваралачку способност за усмени рад, за тимски рад, није показала конструктивно и продуктивно понашање у извршавању радних циљева,

као и да у наведеном периоду није било оригиналних решења која нису уобичајена, те да на основу изнетог тужила није могла да добије највећу оцену за ово мерило; да што се тиче мерила предузимљивости нису били испуњени критеријуми за највишу оцену, с обзиром да код именоване није било иницијативе ни жеље да се предузме нешто више ван задатих оквира и шаблона по којима ради; да се за мерило квалитет сарадње наводи да је тужила делотворно и складно радила и комуницирала у наведеном периоду али за највишу оцену би требало показати професионалан и културан однос према колегама а посебно према претпостављеним; да оцењивач о свему наведеном поседује уредну документацију, и све би се изложило на заказаном разговору са тужилом која није желела да остане на њему него је бесно унела коментар и напустила канцеларију оцењивача; да је оцењивач поступио сагласно члану 28. Уредбе о оцењивању државних службеника, и именованој достављао позив на разговор заједно са Извештајем о оцени; да именована увек избегава разговор из само њој познатих разлога; да указује да А.А. ни по ком основу и ниједном оценом није кажњена (како износи у жалби) већ награђена јер оцена 4,70 је висока и да је испунила све услове за напредовање, сигурно би напредовала у виши коефицијент; 4) да се у коментару који су дати од начелника Одељења – контролора, да је Решење Републичког завода за статистику којим је утврђена оцена тужили за 2013. годину, донето у складу са Законом о државним службеницима, Уредбом о оцењивању државних службеника као и препорука из Приручника о оцењивању државних службеника; да се у вези оцене за мерило квалитет сарадње, контролор сматра да је превисока што је дато и у коментару у Извештај о оцени а везано је за комуникацију која је била када се именована ангажовала на истраживањима ЕУ (ОТ-ГИС и СОП); да је именована тражила (то се и у жалби наводи) уговор на основу кога се раде наведена истраживања да би потписала радне листе; да је контролор изнео да су истраживања ОТ-ГИС и СОП су била ван плана истраживања и због чега је и био повећан обим послова у Одељењу; да није било повреде закона нити је био угрожен интегритет тужиле ни њено право; да је контролор покушао да јој објасни како се спроводи ангажовање запослених на истраживањима из пројекта који се финансирају од стране ЕУ, и то тако што је предуслов за израду уговора су потписани радни листови свих ангажованих на пројекту за дати месец и уговор се обједињава за све ангажоване запослене и доставља на реализацију рачуноводству; да је објашњавање контролора било узалудно јер је тужила изнела да она све то доживљава као претњу и тражила је да убудуће комуницира само путем мејла; да именована коректно испуњава радне обавезе и са колегама из Одељења врло мало комуницира (када потребе службе захтева) или нимало, те да је имајући у виду напред наведено одлучено као у диспозитиву.

Незадовољна наведеним првостепеним решењем, А.А. изјавила је преко првостепеног органа, жалбу Жалбеној комисији Владе дана 20. априла 2017. године, под бројем: 119-01-72/2017-01, којом првостепено решење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и у којој наводи: 1) кратак опис садржине ожалбеног решења и ток досадашњег управног поступка; 2) да остаје при свим жалбеним наводима из жалбе од 02.05.2014. године изјављене на прво решење; 3) да је државни службеник А.А. демонстративно напустила канцеларију је апсолутна неистина: да је разговор обављен и том приликом државном службенику нису предочени никакви подаци, нити било шта што документује њен рад и овакве оцене; да је противно Закону и Уредби о оцењивању државних службеника обавезу праћења и документовања рада државног службеника доносилац решења као и до сада није испоштовао; 4) да је коментар оцењивача уписан након коментара државног службеника, чиме је директно повређена процедура оцењивања, Закон о државним службеницима и Уредба о оцењивању државних службеника; 5) да се супротно, свим налозима Жалбене комисије Владе, Републички завод за статистику доноси ново решење, идентичне садржине, противно свим налозима Жалбене комисије Владе, опет без икаквог образложења; 6) да је очигледно да оцењивач није сакупио апсолутно ниједан податак о успешности рада државног службеника, нити је записао било какав битан пример и податак

о томе како је она радила; 7) да Републички завод за статистику не жели да у законом прописаној процедури донесе решење које је засновано на закону и да константно поступа противно самим налозима Жалбене комисије Владе и Управног суда; да је приликом оцењивања државног службеника А.А. погрешно примењено материјално право на начин да су, не у сврхе оцене рада, сам Закон о државним службеницима и процес оцењивања злоупотребљени; 8) да се предлаже да Жалбена комисија Владе преиначи решење о оцењивању Републичког завода за статистику 06 Број ... од 15.03.2017. године и донесе законито решење, којим ће оценити државног службеника А.А. највишим оценама и обавезе Републички завод за статистику да државном службенику надокнади трошкове управног поступка на име састава ове жалбе у износу од ... динара.

Поступајући по изјављеној жалби првостепени орган је својим актом 06 број: ... од 20. априла 2017. године, доставио Жалбеној комисији Владе изјашњење у коме, између осталог, наводи: да је жалба допуштена, благовремена и да је изјављена од овлашћеног лица, те у свему оспорио наводе у жалби.

Жалбена комисија Владе – Веће је, разматрајући изјављену жалбу, ожалбено решење, изјашњење првостепеног органа по наводима из жалбе, важеће прописе и списе предмета, утврдила следеће:

Законом о државним службеницима прописано је: да државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, ако жалба тим законом није изричито искључена (члан 16. став 1); да се жалба изјављује у року од осам дана од дана пријема решења, ако тим законом није одређен краћи рок (члан 16. став 2); да жалба не одлаже извршење решења само кад је то тим законом изричито одређено (члан 16. став 3); да се при одлучивању о правима и дужностима државних службеника примењује закон којим се уређује општи управни поступак, изузев одлучивања о одговорности за штету (члан 140. став 4); да о жалбама државних службеника на решења којима се у управном поступку одлучује о њиховим правима и дужностима одлучују жалбене комисије (члан 142. став 1); да о жалбама државних службеника из органа државне управе, служби Владе и Републичког јавног правобранилаштва одлучује Жалбена комисија Владе (члан 144. став 1).

Жалбена комисија Владе - Веће је оценило да је првостепени орган правилно утврдио да је изјављена жалба допуштена, благовремена и да је изјављена од овлашћеног лица, па је, у складу са чланом 229. став 2. Закона о општем управном поступку, Веће узело предмет у решавање.

Поред наведеног, Законом о државним службеницима прописано је и то: да се при оцењивању вреднују резултати постигнути у извршавању послова радног места и постављених циљева, самосталност, стваралачка способност, предузимљивост, прецизност и савесност, сарадња са другим државним службеницима и остале способности које захтева радно место (члан 82. став 2); да се државни службеник оцењује једном у календарској години, најкасније до краја фебруара текуће године за претходну годину (члан 83. став 1); да оцену одређује руководилац решењем (члан 84. став 2).

Уредбом о оцењивању државних службеника прописано је: да руководилац државног органа доноси, најкасније до краја фебруара текуће године, решење којим одређује оцену државном службенику за претходни период за оцењивање (члан 3. став 2); да се решење руководиоца државног органа заснива на извештају о оцењивању који припрема лице које је непосредно претпостављено државном службенику – оцењивач и на који лице које је непосредно претпостављено оцењивачу ставља контролни потпис – контролор (члан 3. став 3); да се државном службенику, који подлеже оцењивању, утврђује за сваки период за оцењивање највише пет радних циљева (члан 6. став 1); да радни циљеви морају да произлазе из описа и сврхе радног места, да буду остварљиви и мерљиви и да имају реалне рокове (члан 6. став 2); да је оцењивач у периоду за оцењивање дужан да стално надгледа рад државног службеника и сакупља податке о томе колико је он успешан у раду, узимајући у обзир природу послова, радне услове и степен његовог искуства и да документује рад

државног службеника у периоду за оцењивање тако што записује и коментарише битне примере и доказе о томе како је он радио (члан 9); да пошто истекне период за оцењивање, оцењивач припрема извештај о оцењивању државног службеника (члан 24. став 1); да извештај о оцењивању садржи предлог оцене државном службенику и податке значајне за предлагање оцене (члан 24. став 2); да оцењивач у извештају о оцењивању поред осталог уноси и коментаре који су потпора за предложену оцену, посебно за оцену „нарочито се истиче” или за оцену „не задовољава” (члан 27); да оцењивач доставља државном службенику извештај о оцењивању с позивом за разговор и да оцењивач и државни службеник обављају разговор најкасније седам дана од дана када је државни службеник примио позив за разговор (члан 28); да сврха разговора с државним службеником јесте да се објасни извештај о оцењивању, размотре коментари оцењивача садржани у извештају и коментари државног службеника на извештај, измени извештај и, по потреби, измене утврђени радни циљеви за текући период за оцењивање (члан 29); да државни службеник уноси у извештај о оцењивању своје коментаре на извештај и ако се не слаже с предложеном оценом или коментарима оцењивача, разлоге свог неслагања (члан 30. став 1); да државни службеник уписује испод свог коментара датум кад је дао коментар и потписује се, после чега оцењивач потписује извештај о оцењивању (члан 30. став 2); да оцењивач доставља, без одлагања, потписан извештај о оцењивању контролору (члан 31. став 1); да у року од десет дана од дана када је примио извештај о оцењивању контролор проверава извештај, решава могуће несугласице између оцењивача и државног службеника и уписује у извештај своје коментаре на предложену оцену и извештај (члан 31. став 2); да контролор ставља контролни потпис на извештај о оцењивању и доставља га јединици за кадрове (члан 32); да руководиоца државног органа, пошто од јединице за кадрове прими правилно припремљен извештај о оцењивању, доноси решење којим државном службенику одређује оцену (члан 35. став 1); да предлог решења којим се државном службенику одређује оцена припрема јединица за кадрове (члан 35. став 2).

Са наведеног предлаже Жалбеној комисији Владе да одбије као неосновану и потврди донето решење о оцени имајући у виду да је жалиоцу правилно, тј. у прописаном поступку одређена оцена, као и узимајући у обзир приложена изјашњења непосредних руководиоца на жалбу.

Жалбена комисија Владе - Веће је констатовало да је А.А. државни службеник у Републичком заводу за статистику, распоређена на радно место статистичар аналитичар, које је разврстано у звање саветник, у Одсеку за спровођење пословних статистичких истраживања, Одељењу статистике за подручну јединицу за подручје општине А., Б., В., Г., Д., Ђ., Е., Ж., З., И. и Ј. и града К. са седиштем у К. – Сектор статистике становништва и прикупљања података на терену, да је Б.Б., шеф Одсека у својству оцењивача, а да је В.В., начелник Одељења, у својству контролора.

Жалбена комисија Владе - Веће је, на основу списка предмета, такође утврдило да је оцењивач државног службеника - жалиоца правилно и на закону засновано сачинио извештај о оцењивању; да су у извештају о оцењивању дате оцене по основу постигнутих резултата по кварталима и да су дате оцене и по основу осталих мерила за оцењивање за самосталност, стваралачке способности, предузимљивост, прецизност и савесности и квалитет сарадње; да је оцењивач за постигнуте резултате и за остала мерила за оцењивање дао коментар као потпору за дату оцену; да је разговор са државним службенику обављен дана 21. јануара 2014. године; да је жалилац извештај о оцењивању потписао и ставио свој коментар; да су оцењивач и контролор извештај о оцењивању потписали; да је извештај о оцењивању жалиоца, од Одељења за правне и кадровске послове правилно проверен и као правилно припремљен извештај о оцењивању достављен директору Републичког завода за статистику, који је донео решење о одређивању оцене А.А.

Ожалбено решење првостепени орган је донео у поновном поступку, поступајући по Решењу Жалбене комисије Владе број: 119-01-10/2017-01 од 06.01.2017.

године, којим је поништено претходно решење првостепеног органа, јер донето уз повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Такође, наведеним решењем Жалбене комисије Владе је првостепеном органу указано на то да у решењу које донесе у поновном поступку образложење тог решења усклади са садржином одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, а нарочито да наведе: утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, наиме, да у образложењу наведе тачне разлоге који представљају основ за дату оцену, због чега је оценио жалиљу оценама као у извештају, односно са просечном оценом 4,70 - „истиче се“.

Полазећи од наведених законских одредаба, и утврђеног чињеничног стања, по оцени Жалбене комисије Владе - Већа, у решењу које је донео у поновном поступку, првостепени орган је поступио по датом упућују, односно у образложењу ожалбеног решења навео разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а што произлази из документације и доказа из списка предмета. Стога је ова комисија-Веће оценило да је ожалбено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему наведени, а које као потпуне и довољне прихвата и ова Комисија, те да је првостепени орган правилно именованој одредио оцену «Истиче се» (4,70), применом одредбе члана 26. став 3. Уредбе о оцењивању државних службеника.

Према томе, ценећи наводе из жалбе, сваки понаособ, као и жалбу у целини, поступак у коме је донето првостепено решење, односно поступак који је претходио одређивању оцене жалиоца и прописе на којима је ожалбено решење засновано, односно донето, Жалбена комисија Владе – Веће је утврдило да је првостепени орган правилно спровео поступак, потпуно и тачно утврдио чињенично стање и да је донео првостепено решење које је правилно и на закону засновано, а да је жалба неоснована.

Поред тога, приликом одлучивања, Жалбена комисија Владе – Веће је ценило наводе жалбе, али по оцени овог Већа, исти нису могли бити од утицаја на другачије решавање ове управе ствари.

Имајући у виду изнето Жалбена комисија Владе – веће је одлучило као у тачки 1. диспозитива овог решења, а сагласно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку.

У вези са захтевом жалиоца да се надокнаде трошкови настали у вези са вођењем овог управног поступка, односно трошкови састава жалбе, ова Комисија – Веће, утврдило је следеће:

Законом о општем управном поступку («Службени лист РС», бр. 33/97 и 31/01) прописано је: да кад је поступак који је покренут по службеној дужности завршен повољно за странку, трошкове поступка сноси орган који је поступак покренуо (члан 103. став 3.); да свака странка сноси, по правилу, сама своје трошкове проузроковане поступком, као што су трошкови долажења, дангуба, издаци за таксе, за правно заступање и стручно помагање (члан 104. став 1.); да се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима кад је такво заступање било нужно, односно оправдано (члан 104. став 3.); да у решењу којим се поступак завршава, орган који доноси решење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року морају исплатити (члан 107. став 1.); да ако орган у решењу не одлучи о трошковима, навешће у решењу да ће се о трошковима донети посебан закључак (члан 107. став 4.).

Према Закону о државним службеницима, државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, ако жалба тим законом није изричито искључена (члан 16. став 1.).

Из напред наведеног произлази да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности, ако се тај поступак заврши повољно за странку, а да странке своје трошкове проузроковане поступком, по правилу носе саме, као и да се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима кад је такво заступање било

необходно, односно оправдано, као и да државни службеник односно запослени жалбу изјављује непосредно.

Дакле, није законска обавеза, па самим тим није ни нужно да се у поступку који се води у вези са жалбом укључује и пуномоћник, па стога не постоји ни претпостављена оправданост за обавезно укључивање пуномоћника у управни поступак у вези са поднетом жалбом. По оцени овог већа трошкови правног заступања који не представљају стручно помагање једне стране, могу бити надокнађени од стране друге, уколико су исти нужни, односно оправдани, а не само потребни (основани) као и неопходни за обезбеђивање заштите права и интереса те странке. Како трошкови правног заступања нису били неопходни, јер је жалилац могао и сам да води управни поступак и како је у питању полицијски службеник који није неука странка, то се не може говорити о трошковима који су били оправдани и заиста потребни у конкретном случају. Такав став је заузео и Управни суд у пресуди 6 број У 7268/13 од 10.12.2015. године.

Стога о интересу и оправданости да се у управни поступак у вези са изјављеном жалбом укључи и пуномоћник одлучује подносилац жалбе, те, у овом случају својом вољом проузрокује трошкове, па, с тим у вези исте треба и да сноси.

С тим у вези, ова Комисија-Веће, оценила је да је захтев жалиоца да му се утврди право на накнаду трошкова у вези са овим поступком неоснован, те је сагласно члану 104. ст. 1. и 3. и члану 107. ст. 1. Закона о општем управном поступку, одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема подношењем тужбе суду непосредно или поштом уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе решењем
број: 119-01-72/2017-01 дана 15. маја 2017. године.**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**

Веселин Лекић

Доставити:

- пуномоћнику жалиоца, преко првостепеног органа;
- првостепеном органу;
- у архиву.